

РЕШЕНИЕ

№ 50

гр. Враца, 21.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВРАЦА в публично заседание на четиринадесети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Евгения Г. Симеонова

при участието на секретаря Веселка Кр. Николова
като разгледа докладваното от Евгения Г. Симеонова Търговско дело № 20221400900024 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.625 ТЗ.

Образувано е по молба вх.№ 131/07.01.2022 г. на „МЕК БАЛКАН” ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.***, представлявано от управителя К. М. Х., чрез адв.М.В. от Адвокатско дружество „К. и Г.”, с която се иска да бъде открито производство по несъстоятелност на ЧПК "МИЛИН КАМЪК", ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: с.***, представлявана от председателя А. А. Т..

Молителят твърди, че е придобил право на собственост върху земеделски земи, които са били отдадени под аренда или наем от предходните собственици и от него самия на ЧПК "Милин камък" с Договор № 1-6160-30.09.2009 г., Договор № 2-246-20.07.2018 г., Договор № 3—207-21.06.2019 г., Договор № 4-118-28.07.2020 г., Договор № 5-3938-27.05.2009 г., Договор № 6-20.07.2017 г. и Договор № 7—165-26.09.2009 г. Развива съображения, че съгласно разпоредбата на чл.17, ал.2 от Закона за арендата в земеделието /ЗАЗ/ е заместил арендодателя като страна по договорите за аренда от момента на придобиване на собствеността върху арендуваните имоти за целия срок на действие на договорите, както и че съгласно разпоредбата на чл.237, ал.1 ЗЗД е придобил качеството на наемател по сключените договори за наем за целия срок на действие на договорите.

В молбата се твърди, че молителят има вземания за арендни и наемни плащания по посочените договори в общ размер от 13 015,30 лв., от който: 440,39 лв. – за стопанската 2013/2014 г., 834,07 лв. - за стопанската 2015/2016 г., 2 491,16 лв. - за стопанската 2017/2018 г., 3 083,24 лв. – за стопанската 2018/2019 г., 3 083,24 лв. – за стопанската 2019/2020 г. и 3 083,20 лв. – за стопанската 2020/2021 г. Посочва се, че тези вземания са изискуеми на основание предвиденото в договора и съгласно чл.8, ал.5, изр.1 ЗАЗ, че към настоящия момент не са погасени, както и че върху същите се начислява

лихва за забава, считано от датата на настъпване изискуемостта на задълженията. Навеждат се доводи, че тези задължения произтичат от неизпълнението на търговска сделка по смисъла на чл.608, ал.1, т.1 ТЗ, тъй като посочените договори за аренда и наем на земеделска земя представляват търговски сделки според чл.286, ал.1 и ал.3 ТЗ с оглед качеството на длъжника на търговец и сключването на договорите във връзка с упражняването от него занятие.

Молителят счита, че длъжникът е неплатежоспособен, тъй като е в невъзможност да изпълни описаните изискуеми парични задължения, породени от търговска сделка (задълженията за главница) или отнасящи се до търговска сделка (задълженията за лихва), като твърди, че началната дата на неплатежоспособността е 31.12.2020 г. – край на финансовата 2020 г.

Моли да бъде постановено решение, с което съдът да обяви неплатежоспособността на ЧПК "МИЛИН КАМЪК"; да определи начална дата на неплатежоспособността на длъжника; да открие производство по несъстоятелност; да наложи общ запор и възбрана върху имуществото на длъжника и да определи дата на първото събрание на кредиторите. Претендира и присъждане на направените в производството разноски, в т.ч. и изплатеното адвокатско възнаграждение.

Препис от молбата е връчен на длъжника ЧПК "МИЛИН КАМЪК", с.***, общ.Враца, който изразява становище за неоснователност на същата. Прави възражение за погасяване чрез плащане на посоченото в молбата вземане в размер на 13 016,30 лв. Твърди, че във връзка с подаденото уведомление по чл.78 ДОПК от страна на данъчна администрация му е извършена ревизия, при която е констатирано, както и че няма образувани изпълнителни дела. Счита, че не са налице предпоставките на чл.608 ТЗ за откриване на производство по несъстоятелност, поради което моли молбата да бъде отхвърлена и да му бъдат присъдени направените разноски.

С допълнително писмено становище, представено в с.з. на 22.02.2022 г., молителят "МЕК БАЛКАН" ЕООД заявяване, че не оспорва, че е извършено плащане на задълженията за рента и наем в посочените в молбата размери, но са останали неплатени задължения за лихва за забава от общо 3 127,38 лв., както и за неустойки, предвидени в чл.4 и чл.5 от представените договори за наем, възлизащи общо на 79 071,35 лв.

Към молбата си кредиторът е представил приложенията, изискуеми от разпоредбата на чл. 628, ал. 2 ТЗ, както и уведомление до НАП по чл. 78, ал. 2 ДОПК, съгласно чл. 628, ал. 3 ТЗ.

Към становището на длъжника са представени писмени доказателства – платежно нареждане от 27.01.2022 г., писмо от НАП от 26.01.2022 г., протокол № П-04000622003387/26.01.2022 г. на ТД на НАП-Велико Търново, ГФО за 2020 г.

По делото е назначена и изслушана съдебно-икономическа експертиза, чието заключение не е оспорено от страните и е прието от съда като обективно и компетентно.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните доказателства и служебно известните му обстоятелства, обявени по партидата на търговеца в ТРРЮЛНЦ, приема за установено от фактическа страна следното:

От представените към молбата заверени копия от Нотариален акт № 109, том I, рег.№ 1253, н.д.№ 61/2014 г. на нотариус С.Б., рег.№ *** в НК;

Нотариален акт № 107, том II, рег.№ 3003, н.д.№ 180/2014 г. на същия нотариус; Нотариален акт № 108, том II, рег.№ 3004, н.д.№ 181/2014 г. на същия нотариус; Нотариален акт № 125, т.IV, рег.№ 8521, н.д. № 417/2015 г. на същия нотариус; Нотариален акт № 16, т.II, рег.№ 3054, дело № 169/2016 г. на същия нотариус и Нотариален акт № 86, т. III, рег.№ 5955, дело № 446/2014 г. на нотариус И. Л. с рег.№ *** на НК се установява, че молителят "МЕК БАЛКАН" ЕООД е придобил право на собственост върху земеделски имоти.

Имотът, придобит с НА № 109/2014 г. първоначално е бил отдаден под аренда от предходен собственик на ЧПК "МИЛИН КАМЪК" с Договор за аренда на земеделска земя № 1-6160-30.09.2009 г. С уведомително писмо от 23.06.2015 г. "МЕК БАЛКАН" ЕООД е уведомило арендатора ЧПК "Милин камък" за извършеното прехвърляне на собствеността по отношение на този имот. Писмото е получено от арендатора на 09.07.2015 г.

Имотът, придобит с НА № 125/2015 г. първоначално е бил отдаден под аренда от предходен собственик на ЧПК "МИЛИН КАМЪК" с Договор за аренда на земеделска земя № 5-3938-27.05.2009 г. С уведомително писмо от 18.01.2016 г. "МЕК БАЛКАН" ЕООД е уведомило арендатора ЧПК "Милин камък" за извършеното прехвърляне на собствеността по отношение на този имот. Писмото е получено от арендатора на 20.01.2016 г.

Един от имотите, придобити с НА № 16/2016 г. първоначално е бил отдаден под аренда от предходен собственик на ЧПК "МИЛИН КАМЪК" с Договор за аренда на земеделска земя № 7-165-26.09.2009 г.

Имотите, придобити с НА № 109/2014 г., НА № 108/2014 г., НА № 125/2015 г. и НА № 16/2016 г. са отдадени под наем от "МЕК БАЛКАН" ЕООД на ЧПК "МИЛИН КАМЪК", с.***, общ.Враца с Договор за наем № 6-20.07.2017 г.

Впоследствие всички придобити от молителя имоти са отдавани под наем от "МЕК БАЛКАН" ЕООД на ЧПК "МИЛИН КАМЪК", с.***, общ.Враца с Договор за наем № 2-246-20.07.2018 г., Договор за наем № 3-207-21.06.2019 г., Договор за наем № 4-118-28.07.2020 г.

От заключението на изслушаната по делото съдебно-икономическа експертиза, както и от приложеното от ответника платежно нареждане, се установява, че претендираните от "МЕК БАЛКАН" ЕООД вземания по арендните договори и договорите за наем в общ размер на 13 015,30 лв. (изведени в табличен вид в таблица № 16 на заключението) са заплатени на молителя от ЧПК "МИЛИН КАМЪК" с извършен на 27.01.2022 г. банков превод. Вещото лице е констатирало, че за полученото плащане са направени счетоводни записи при молителя "МЕК БАЛКАН" ЕООД, както следва: Дебит сметка 5035 Разплащателна сметка в лева – Асет Банк – 13 016,30 лв. и Кредит сметка 146/4111/ЧПК "МИЛИН КАМЪК" – 13 016,30 лв. В счетоводството е начислено вземане за наеми на земеделска земя Дебит сметка 146/4111/ЧПК "МИЛИН КАМЪК" – 13 016,30 лв. и Кредит сметка 7032 Приходи от продажба на услуги, в т.ч.: наем земеделска земя 2019/2020 – 3083,24 лв., наем земеделска земя 2020/2021 – 3083,24 лв., наем земеделска земя 2015/2016 – 834,07 лв., наем земеделска земя 2017/2018 – 2491,16 лв., наем земеделска земя 2018/2019 – 3083,24 лв., наем земеделска земя 2013/2014 – 414,39 лв. Вещото лице е констатирало, че на 27.01.2022 г. "МЕК БАЛКАН" ЕООД е издало фактура № 0000004517 на обща стойност 13 016,30

лв. с основание "наем земеделска земя". В заключението е посочено, че в счетоводството на молителя е начислено вземане за лихви за забава, намерило счетоводно отразяване в Дебит сметка 444 Вземания по съдебни спорове, ан.п-да ЧПК "МИЛИН КАМЪК" – 3 127,38 лв. и Кредит сметка 7213 Приходи от лихви – търговска дейност – 3 127,38 лв., както и че са начислени дължими неустойки по договори към датата на плащане, намерили счетоводно отразяване в Дебит сметка 444 Вземания по съдебни спорове, ан.п-да ЧПК "МИЛИН КАМЪК" – 79 071,35 лв. и Кредит сметка 7091 Други приходи от дейността – 79 071,35 лв. Вещото лице е посочило, че във връзка с направено запитване относно счетоводните записвания, от счетоводството на молителя е бил изпратен отговор относно осчетоводяване вземанията на "МЕК БАКАН" ЕООД от ЧПК "МИЛИН КАМЪК", в който е посочено, че тези вземания не са били осчетоводявани до момента на плащането, тъй като дружеството е приело, че съгласно СС № 37 – Провизии, условни задължения и условни активи, вземанията по арендни договори, по които не е страна, а е нов собственик, заместил арендодателя, са условни активи и следва да бъдат оценени като възможен актив, възникващ като последствие от минали събития и чието съществуване може да се потвърди от настъпването на едно или повече бъдещи несигурни събития, които не могат да бъдат напълно контролирани от предприятието.

Вещото лице е констатирано, че след извършеното плащане на 27.01.2022 г. и на основание издадената фактура № 0000004517 в счетоводството на ЧПК "МИЛИН КАМЪК" са направени следните счетоводни записвания: 1. Начисляване на задължение за наем на земеделска земя – Дебит сметка 609 Други разходи – 13 016,30 лв. и Кредит сметка 499 Други кредитори, ан.п-да "МЕК БАЛКАН" ЕООД – 13 016,30 лв., 2. За извършеното плащане – Дебит сметка 499 Други кредитори, ан.п-да "МЕК БАЛКАН" ЕООД – 13 016,30 лв. и Кредит сметка 502 Разплащателна сметка, ан.п-да ПИБ – 13 016,30 лв. В счетоводните регистри на ЧПК "МИЛИН КАМЪК" към 31.12.2021 г. няма счетоводно отразено задължение към молителя "МЕК БАЛКАН" ЕООД по договорите за наем, тъй като при кооперацията не са получавани фактури, издадени от молителя с основание претендираните в процеса вземания.

В заключението е изчислена законната лихва за забава от падежа на всяко задължение до окончателното му изплащане на 26.01.2022 г. в размер на 3 127,38 лв., който не е изплатен към датата на изготвяне на заключението. Изчислена е и неустойка за забава по представените договори за наем на основание договореното в чл.4 (в размер на 0,9% на ден върху неплатената главница) по всеки от договорите, начисляване от падежа на задълженията до окончателното им изплащане на 26.01.2022 г. общо в размер на 77 071,35 лв., който не е изплатен към датата на изготвяне на заключението. Изчислена е и неустойка за забава по договорите за наем на основание чл.5 (в размер на 500 лв.) от общо 2 000 лв., която не заплатена към датата на изготвяне на заключението.

От заключението на съдебно-счетоводната експертиза се установява следната динамика на финансовото състояние на "АГРОЛА ГРУП" ЕООД в тригодишен период преди подаване на молбата по чл.625 ТЗ:

По счетоводните баланси на дружеството структурата и стойността на дълготрайните активи на кооперацията са следните:

- към 31.12.2019 г. са в общ размер на 234 хил.лв., в т.ч. земя – 63 хил.лв., сгради – 123 хил.лв., машини и производствено оборудване – 43 хил.лв., съоръжения /транспортни средства/ и др. – 5 хил.лв.;

- към 31.12.2020 г. са в общ размер на 206 хил.лв., в т.ч. земя – 63 хил.лв., сгради – 117 хил.лв., машини и производствено оборудване – 20 хил.лв., съоръжения /транспортни средства/ и др. – 5 хил.лв.;

- към 31.12.2021 г., както и към 31.01.2022 г. са в общ размер на 198 хил.лв., в т.ч. земя – 63 хил.лв., сгради – 110 хил.лв., машини и производствено оборудване – 20 хил.лв., съоръжения /транспортни средства/ и др. – 5 хил.лв.;

От вещото лице е констатирано, че към същите периоди дружеството не разполага с дълготрайни финансови активи по дялови участия, ценни книги и предоставени заеми.

От заключението на СИЕ се установява, че по счетоводните баланси на дружеството структурата и стойността на краткотрайните активи на кооперацията са следните:

- към 31.12.2019 г. балансовата стойност на краткотрайните активи на длъжника е общо в размер на 160 хил. лв., в т.ч. суровини и материали – 9 хил.лв., незавършено производство – 85 хил.лв., други вземания – 11 хил.лв., парични средства – 55 хил.лв.;

- към 31.12.2020 г. балансовата стойност на краткотрайните активи на длъжника е общо в размер на 208 хил. лв., в т.ч. суровини и материали – 9 хил.лв., незавършено производство – 71 хил.лв., продукция – 7 хил. лв., вземания от клиенти – 9 хил.лв., други вземания – 20 хил.лв., парични средства – 92 хил.лв.;

- към 31.12.2021 г. балансовата стойност на краткотрайните активи на длъжника е общо в размер на 143 хил. лв., в т.ч. суровини и материали – 13 хил.лв., незавършено производство – 54 хил.лв., продукция – 1 хил. лв., вземания от клиенти – 1 хил.лв., други вземания – 61 хил.лв., парични средства – 13 хил.лв.;

- към 31.01.2022 г. балансовата стойност на краткотрайните активи на длъжника е общо в размер на 218 хил. лв., в т.ч. суровини и материали – 13 хил.лв., незавършено производство – 84 хил.лв., продукция – 1 хил. лв., други вземания – 62 хил.лв., парични средства – 58 хил.лв.

Вещото лице е изготвило списък на вземанията към 31.01.2022 г., според който ЧПК "МИЛИН КАМЪК" има следните изискуеми вземания в общ размер от 62 018,44 лв.: от ЧЕЗ Електро България АД (по фактури) – 1940,84 лв., от подотчетни лица (сраванси за гориво) – 1 501,47 лв., от надвнесен данък печалба по ГДД – 4 916,87 лв., от ТД на НАП (ДДС за възстановяване) – 52 882,90 лв., от други кредитори (по фактури) – 168,81 лв. и от съдебни спорове – 607,55 лв.

По счетоводните баланси на дружеството структурата и стойността на задълженията на кооперацията са следните:

- към 31.12.2019 г. общият размер на задълженията е 254 хил.лв., които са текущи задължения, в т.ч. задължения към финансови предприятия – 127 хил.лв., към доставчици – 20 хил.лв., към персонала – 7 хил.лв., осигурителни задължения – 5 хил.лв. и др. задължения – 95 хил.лв.;

- към 31.12.2020 г. общият размер на задълженията е 254 хил.лв., които са текущи задължения, в т.ч. задължения към финансови предприятия – 122

хил.лв., към доставчици – 46 хил.лв., към персонала – 9 хил.лв., данъчни и осигурителни задължения – 7 хил.лв. и др. задължения – 63 хил.лв.;

- към 31.12.2021 г. общият размер на задълженията е 126 хил.лв., които са текущи задължения, в т.ч. задължения към финансови предприятия – 47 хил.лв., към доставчици – 46 хил.лв., към персонала – 11 хил.лв., данъчни и осигурителни задължения – 7 хил.лв. и др. задължения – 61 хил.лв.;

- към 31.01.2022 г. общият размер на задълженията е 200 хил.лв., които са текущи задължения, в т.ч. дългосрочни задължения към финансови предприятия – 120 хил.лв., текущи задължения – 80 хил.лв., в т.ч. към персонала – 10 хил.лв., данъчни и осигурителни задължения – 7 хил.лв. и др. задължения – 63 хил.лв.

Вещото лице е изготвило списък на задълженията към 31.01.2022 г., според който ЧПК "МИЛИН КАМЪК" има следните задължения: задължение към ПИБ АД (по договор и анекси) – 120 000 лв., което е с краен падеж 30.06.2023 г. и е обезпечено с особен залог върху вземания за субсидии от ДФЗ; задължения към ТД на НАП (данъчни и осигурителни) – 7 546,84 лв., които не са падежирали и не са обезпечени; задължения към персонал (труд.възнаграждения) – 9 937,48 лв., падежирали на 28.02.2022 г. и необезпечени; задължения към други кредитори – 2 011,47 лв., падежирали на 31.01.2022 г. и необезпечени; задължение към Е. Н. (данък) – 533,37 лв., падежирало на 31.01.2022 г. и необезпечено; задължения за дивиденди – 2609,65 лв., падежирало на 31.01.2022 г. и необезпечено, задължения за рента – 57 542,06 лв. (по договори за наем и рента), падежирали на 31.12.2021 г. и необезпечени.

На експерта е предоставено Удостоверение изх.№ 06037220194895/12.04.2022 г. за наличие или липса на задължения и обезпечителни мерки от ТД на НАП-Велико Търново, офис-Враца, от което е видно, че ЧПК "МИЛИН КАМЪК" има общо публични задължения в общ размер на 3 167,38 лв., които към 12.04.2022 г. са неизискуеми и произтичат от задължения за осигуровки и корпоративен данък по ГДД по чл.92, ал.1 ЗКПО за 2021 г. Вещото лице е констатирано, че няма наложени обезпечителни мерки върху имущество и започнато принудително изпълнение, както и че в счетоводните регистри на ЧПК "МИЛИН КАМЪК" към 31.01.2022 г. всички данъчни и осигурителни задължения са осчетоводени.

Ответникът е приложил Протокол № П-04000622003387-073-001/26.01.2022 г., от който е видно, че във връзка с полученото уведомление за откриване производство по несъстоятелност на ЧПК "МИЛИН КАМЪК" е извършена проверка, при която е констатирано, че лицето няма просрочени данъчни и осигурителни задължения и няма други изискуеми публични задължения към момента на проверката.

В заключението на СИЕ са отразени стойностите на показателите за ликвидност при съобразяване краткосрочния характер на задълженията към кредиторите, както следва:

Коефициентът на обща ликвидност, отразяващ възможността на търговеца да посрещне краткосрочните си задължения с краткотрайните активи, с които разполага, към 31.12.2019 г. е 0.630, към 31.12.2020 г. е 0.842, към 31.12.2021 г. е 1.135, а към 31.01.2022 г. е 2.725. Според вещото лице, този коефициент за анализирания период бележи подобрения, като към

31.12.2021 г. и 31.01.2022 г. е над референтната минимална стойност от единица, което означава, че краткотрайните активи са повече от краткосрочните задължения и степента на риска предприятието да изпадне в състояние на невъзможност да посреща задълженията си е по-малка.

Коефициентът на бърза ликвидност, представящ отношението между краткотрайните активи, намалени със сумата на материалните запаси, спрямо краткосрочни задължения, към 31.12.2019 г. е 0.260, към 31.12.2020 г. е 0.490, към 31.12.2021 г. – 0.595, а към 31.01.2022 г. – 1.500. В експертизата е посочено, че общоприето е в практиката величината на този показател да се движи в интервала 0.5-1.00, което означава, че бързоликвидните активи трябва да осигуряват от 50% до 100% покритие на краткосрочните задължения, като за анализирания период този коефициент при длъжника се подобрява и към 31.12.2020 г., 31.12.2021 г. и 31.01.2022 г. се намира в рамките на референтните граници.

Коефициентът на незабавна ликвидност, отразяващ способността на търговеца да покрива краткосрочните си задължения с наличните парични средства и краткосрочни инвестиции, към 31.12.2019 г. е 0.216, към 31.12.2020 г. е 0.372, към 31.12.2021 г. е 0.103, а към 31.01.2022 г. е 0.725. В заключението е отразено, че за този показател оптималните стойности са в рамките на 0.5-0.7, като при длъжника са под тези стойности. Същите са стойностите и на коефициента на абсолютна ликвидност, отразяващ способността на търговеца да покрива краткосрочните си задължения с наличните парични средства, но общоприетата стойност на този показател е над 0,3, т.е. във всеки момент трябва да се поддържат парични наличности, покриващи 30% от задълженията, като в конкретния случай този коефициент е близо до референтните стойности, а към 31.01.2022 г. надвишава 0,3.

Вещото лице е отразило, че коефициентът за финансова автономност на ЧПК "МИЛИН КАМЪК", характеризиращ степента на финансовата независимост на дружеството от кредиторите и изчислен като съотношение между собствения капитал и пасивите, е както следва: към 31.12.2019 г. - 0.551, към 31.12.2020 г. – 0,676, към 31.12.2021 г. – 1.706, а към 31.01.2022 г. – 1.080. Вещото лице е обобщило, че за разглежданите периоди този коефициент е значително над приетия в практиката минимум от 0,33, а към 31.12.2021 г. и 31.01.2022 г. у над оптималната стойност 1-ца, което е категоричен показател, че длъжникът е платежоспособен в дългосрочен аспект и не е зависим от кредиторите.

В заключението е отразено, че коефициентът на задлъжнялост, показващ степента на зависимост на предприятието от кредиторите му, е както следва: към 31.12.2019 г. - 1.814, към 31.12.2020 г. – 1.479, към 31.12.2021 г. – 0.586, а към 31.01.2022 г. – 0.926. Анализът на вещото лице е, че за разглеждания период този показател се подобрява и към 31.12.2021 г. и 31.01.2022 г. е под 1-ца, което показва възможност на длъжника да се разплаща в рамките на период от една година.

Показателите за обръщаемост на краткотрайните материални активи характеризират ефективността на тяхното използване, като коефициентът на обръщаемост на тези активи отчита броят на оборотите, които са извършени от материалните запаси и е съотношение между нетните приходи от продажби и средната наличност на материалните запаси. По периоди този коефициент е следния: към 31.12.2019 г. - 3.611, към 31.12.2020 г. – 5.29, а

към 31.12.2021 г. – 7.96. Изводът на вещото лице е, че за разглеждания период се наблюдава положителна тенденция на нарастване броя на оборотите. Към 31.01.2022 г. показателите за обръщаемост на КМА са с нулеви стойности, тъй като все още не е произведена и реализирана селскостопанска продукция.

В заключението са посочени и коефициентите за рентабилност в изследвания тригодишен период (таблица № 13), чието обобщение показва темпове на възвращаемост на капитала на ЧПК "МИЛИН КАМЪК".

Вещото лице е дало отговор и на въпроса какви са финансовите резултати на длъжника по счетоводните баланси за изследвания период, а именно: към 31.12.2019 г. – 4 хил.лв., към 31.12.2020 г. – 27 хил. лв., към 31.12.2021 г. – 52 хил.лв. и към 31.02.2022 г. – 30 хил.лв. Посочено е също, че според счетоводните баланси за анализирания период длъжникът е имал възможност да погасява своите задължения, тъй като размерът на всички активи (дълготрайни и краткотрайни) е по-голям от размера на всички задължения (дългосрочни и краткосрочни).

В заключението на СИЕ е изготвен и втори вариант на структурата на задълженията, в който задълженията на ЧПК "МИЛИН КАМЪК" към "Първа инвестиционна банка" АД по Договор № 038LD-S-000048 от 10.03.2016 г. за банков кредит са отразени като задължения към финансови предприятия над 1 година, тъй като с анекс към договора от 26.01.2022 г. крайният срок за погасяване на задълженията е променен до 30.06.2023 г., и в който вариант са прибавени претендираните задължения от "МЕК БАЛКАН" ЕООД в за законна лихва и за неустойки в общ размер от 82 198,73 лв.

При този вариант показателите за ликвидност са следните: Коефициентът за обща ликвидност към 31.12.2019 г. е 1.046, към 31.12.2020 г. е 1.216, към 31.12.2021 г. е 0.905, а към 31.01.2022 г. е 1.364. Коефициентът за бърза ликвидност към 31.12.2019 г. е 0.431, към 31.12.2020 г. е 0.707, към 31.12.2021 г. е 0.475, а към 31.01.2022 г. е 0.741. Коефициентът за незабавна ликвидност към 31.12.2019 г. е 0.359, към 31.12.2020 г. е 0.538, към 31.12.2021 г. е 0.082, а към 31.01.2022 г. е 0.358. Коефициентът за абсолютна ликвидност към 31.12.2019 г. е 0.359, към 31.12.2020 г. е 0.538, към 31.12.2021 г. е 0.082, а към 31.01.2022 г. е 0.358. Последните два коефициента са с едни и същи стойности, тъй като предприятието няма осчетоводени краткосрочни инвестиции.

Във втория вариант показателите за финансова автономност са следните: Коефициентът за финансова автономност към 31.12.2019 г. е 0.443, към 31.12.2020 г. е 0.423, към 31.12.2021 г. е 0.663, а към 31.01.2022 г. е 0.486. Коефициентът на задлъжнялост към 31.12.2019 г. е 2.256, към 31.12.2020 г. е 2.366, към 31.12.2021 г. е 1.507, а към 31.01.2022 г. е 2.058. И в този вариант вещото лице прави извод, че съгласно счетоводните баланси за анализирания период длъжникът е имал възможност да погасява своите задължения, тъй като размерът на всички активи е по-голям от размера на всички задължения.

В табличен вид са посочени и показателите за рентабилност, по отношение на които вещото лице обобщава, че показват темпове на възвращаемост на капитала на ЧПК "МИЛИН КАМЪК".

Във втория вариант финансовите резултати от дейността на длъжника са със загуба към 31.12.2019 г., а към останалите периоди да с положителен резултат – печалба от 17 хил.лв. към 31.12.2021 г. и от 1 хил.лв. към

31.01.2022 г.

Вещото лице не е констатирало наличие на спрени плащания по търговски сделки, както и наличие на достатъчно парични средства, с които да се покрият началните разноски в производството по несъстоятелност.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

По действащото българско право производство по несъстоятелност може да се открие: 1) спрямо определени лица; 2) по искане на определени лица и 3) при наличие на определени материалноправни основания.

На първо място, лицата, спрямо които може да се открие производство по несъстоятелност, са: 1) търговците по смисъла на чл. 1 ТЗ, с изключение на публичните предприятия, упражняващи държавен монопол или създадени с особен закон – чл. 607а, ал. 1 и чл. 612, ал. 1 ТЗ; 2) неограничено отговорните съдружници в търговско дружество, спрямо което е открито производство по несъстоятелност, включително починали и/или заличени в търговския регистър – чл. 610 и чл. 611, ал. 2 ТЗ; 3) починал или заличен едноличен търговец – чл. 611, ал. 1 ТЗ; 4) лице, което прикрива търговска дейност чрез неплатежоспособен длъжник – чл. 609 ТЗ; 5) сдружения и фондации – чл. 14, ал. 4 ЗЮЛНЦ.

В конкретния случай ответникът ЧПК "МИЛИН КАМЪК" попада в първата категория лица – предвид качеството му на кооперация представлява търговец по смисъла на чл. 1, ал.2, т.2 ТЗ.

На второ място, лицата, по искане на които може да се открие производство по несъстоятелност, са: 1) длъжникът; 2) кредитор, притежаващ изискуемо парично вземане по чл. 608, ал. 1, т. 1 ТЗ – породено от или отнасящо се до търговска сделка, включително нейната действителност, изпълнение, неизпълнение, прекратяване, унищожаване и разваляне, или последиците от прекратяването ѝ; 3) Националната агенция по приходите за изискуемите парични вземания по чл. 608, ал. 1, т. 2 и 3 ТЗ – публичноправно задължение към държавата или общините, свързано с търговската дейност на длъжника, или частно държавно вземане; 4) Изпълнителната агенция "Главна инспекция по труда" за изискуемите вземания по чл. 608, ал. 1, т. 4 ТЗ – задължения за изплащане на трудови възнаграждения към най-малко една трета от работниците и служителите, които не са изпълнени повече от два месеца; 5/член на управителния съвет на свръхзадължено търговско дружество – чл.742, ал.2, пр.1 ТЗ; 6/ ликвидаторът на свръхзадължено търговско дружество – чл.742, ал.2, пр.2 ТЗ.

В случая "МЕК БАЛКАН" ЕООД е поискал откриване на производство по несъстоятелност в качеството си на кредитор.

Настоящият съдебен състав намира, че въз основа на събраните по делото доказателства може да бъде направен извод, че към момента на подаване на молбата по чл.625 ТЗ молителят "МЕК БАЛКАН" ЕООД има качеството на кредитор спрямо ЧПК "МИЛИН КАМЪК", чийто вземания произтичат от договори за аренда и договори за наем. Тези договори представляват търговски сделки по смисъла на чл.286, ал.1 ТЗ, тъй като са сключени от длъжника в качеството му на търговец и във връзка с упражняването от него занятие

В хода на делото е извършено плащане на посочените в молбата

изискуеми вземания за рента и наем в общ размер на 13 015,30 лв., но са останали неизплатени задължения за обезщетения за забавено плащане на рентите и наемите. При наличието на такива задължения, които се отнасят до търговските сделки, молителят се явява активно материалноправно легитимиран да иска откриване на производство по несъстоятелност, съгласно чл.608, ал.1, т.1 ТЗ.

На трето място, съгласно чл. 607а ТЗ материалноправни основания за откриване на производство по несъстоятелност са следните имуществени състояния на длъжника: 1) неплатежоспособност – общото основание, приложимо спрямо всички видове длъжници, и 2) свръхзадълженост – специално основание, приложимо спрямо капиталовите търговски дружества по смисъла на чл. 64, ал. 3 ТЗ /ООД, АД или КДА/. Предвид диспозитивното начало в гражданския процес предметът на длъжимата от съда защита следва да се ограничи до посоченото в молбата по чл. 625 ТЗ основание. В конкретния случай молителят се позовава на първото от двете основания за откриване на производство по несъстоятелност.

Според чл. 608, ал. 1 ТЗ неплатежоспособен е търговец, който не е в състояние да изпълни изискуемо: 1) парично задължение, породено от или отнасящо се до търговска сделка, 2) публичноправно задължение на държавата или общините, свързано с търговската му дейност, 3) задължение по частно държавно вземане, или 4) задължение за изплащане на трудови възнаграждения към най-малко една трета от работниците и служителите, което не е изпълнено повече от два месеца. Посочената разпоредба не е единствената относима към понятието "неплатежоспособност", а елементите му са очертани и в чл. 631 ТЗ, според който молбата се отхвърля, когато се установи, че затрудненията на длъжника са временни или че той разполага с имущество, достатъчно за покриване на задълженията, без опасност за интересите на кредиторите. Систематичното тълкуване на двете разпоредби са дали основание на правната теория и съдебната практика да приемат, че неплатежоспособността е обективно съществуващо имуществено състояние на длъжника, характеризиращо се с трайна невъзможност на същия да изпълни посочено в чл. 608, ал. 1 ТЗ изискуемо парично задължение чрез наличните си парични и други реално ликвидни активи.

Длъжникът е стопански способен да изпълни изискуемите си парични задължения тогава, когато е в състояние да осигури парични средства за пълното им заплащане. В подобно икономическо състояние той се намира или ако разполага с налични парични средства или ако разполага с такива непарични активи, които могат в кратък срок да се преобразуват в парични средства, достатъчни да покрият всички изискуеми задължения. Следователно, само по себе си притежанието на имуществени активи от всякакъв характер, дори на стойност надхвърляща размера на изискуемите парични задължения, не е достатъчно да обуслови извод за платежоспособност на длъжника. Релевантно е единствено притежанието на парични средства или на реално ликвидни от икономическа гледна точка активи – такива, които могат да се преобразуват за кратък период от време в парични средства на цена, близка до справедливата пазарна стойност / в този смисъл Решение № 71/30.04.2015 г. на ВКС по т. д. № 4254/2013 г., I т. о./. По правило тези ликвидни активи следва да са такива, че тяхното преобразуване /осребряване/ да не води до нарушаване на статута на длъжника като

действащо предприятие, т. е. до преустановяване на търговската му дейност, което пък би нарушило интересите на кредиторите с още неизискуеми вземания. Поради това е прието, че по принцип релевантни за платежоспособността на длъжника са само активите, които счетоводно се класифицират като краткотрайни /текущи/. Те от своя страна се подразделят на четири групи – материални запаси /суровини и материали, незавършено производство, стоки и готова продукция, предоставени аванси/, краткосрочни вземания /с падеж до 1 година/, краткосрочни инвестиции /акции, облигации, дялове и др. подобни, закупени със спекулативна цел – т. е. за препродажба/ и парични средства /в брой или по банкови сметки/. Краткотрайните активи на предприятието, за разлика от дълготрайните активи, които се използват за повече от един отчетен период /1 година/, участват еднократно в стопанския процес, при което за длъжника са налице текущи постъпления, които именно са източник на средствата за погасяване на краткосрочните, съответно текущите, задължения при едно действащо предприятие. Същевременно, формалното счетоводно класифициране на даден актив като краткотраен не е достатъчно за годността му да служи за обосноваване на платежоспособността на длъжника. Това е така, защото в редица случаи начинът на осчетоводяване на един актив като краткотраен или дълготраен е въпрос на счетоводната политика на предприятието и защото самото осчетоводяване не всякога отразява реалността /счетоводните регистри са частни документи на самия длъжник, който има интерес да включва в тях само изгодни за себе си обстоятелства/. Ето защо независимо от счетоводното класифициране на даден актив като краткотраен, същият е от значение за платежоспособността на длъжника единствено ако реално съществува и ако е реално ликвиден /продаваем, събираем/ в обозрим кратък срок. Съответно – длъжникът е неплатежоспособен ако не притежава подобни краткотрайни и реално ликвидни активи, достатъчни да покрият всичките му изискуеми парични задължения от вида на чл. 608, ал. 1 ТЗ. Понятието за неплатежоспособност по чл. 608, ал. 1 ТЗ е правно, а не счетоводно, което налага при преценката за наличието ѝ да се изследват правните елементи от неговия фактически състав, а част от тях е реалната имуществена неспособност за генериране на парични средства за покриване на изискуемите парични задължения, преценена въз основа на действително /а не само счетоводно/ ликвидните активи на длъжника.

За да бъде открито производство по несъстоятелност е необходимо състоянието на неплатежоспособност да е налице към момента на последните устни състезания по делото /така Решение № 54/8.09.2014 г. на ВКС по т. д. № 3035/2013 г., Решение № 216/29.11.2016 г. на ВКС по т. д. № 448/2016 г., II т. о. и др.. В практически аспект това предполага следната поредност на изследване: 1) дали към датата на последните устни състезания длъжникът разполага с реално ликвидни активи, достатъчни да покрият всичките му установени изискуеми парични задължения, и 2) при отрицателен отговор – дали затрудненията му не са временни по смисъла на чл. 631 ТЗ. При втория етап на изследване подлежи трайния характер на състоянието на длъжника, което по необходимост предполага извършване на цялостен финансово-икономически анализ на дейността на длъжника в достатъчно продължителен период назад.

В конкретния случай от заключението на изслушаната по делото СИЕ

се установи, че и в двата изготвени варианта коефициентът на обща ликвидност към края на 2021 г. надвишава референтният минимум от единица, което показва, че краткотрайните активи са повече от краткосрочните задължения и степента на риск длъжникът да изпадне в невъзможност да посрещне задължения си е малка. Коефициентът за бърза ликвидност и в двата варианта също надвишава общоприетият в практиката референтен интервал 0.5-1.00, което показва, че бързоликвидните активи осигуряват покритие на краткосрочните задължения. Коефициентът за незабавна ликвидност съдържа информация за недостатъчен размер на краткосрочните инвестиции, но от коефициентът на абсолютна ликвидност е видно, че и в двата варианта е над общоприетата минимална стойност от 0,3, което показва, че ответникът може да изплати краткосрочните си задължения с наличните парични средства. Показателите за обръщаемост на краткотрайните материални активи показват, че за разглеждания тригодишен период се наблюдава положителна тенденция на нарастване на броя на оборотите, а положителните стойности на коефициентите за рентабилност показват възвращаемост на капитала на длъжника. По счетоводни баланси, ЧПК "МИЛИН КАМЪК" отчита печалба към датата на подаване на молбата за откриване на производството по несъстоятелност. Вещото лице от СИЕ не е констатирало и наличие на спрени плащания по търговски сделки. Ответникът няма и изискуеми публични задължения.

Всичко това показва, че към момента длъжникът разполага с краткотрайни активи, в т.ч. парични средства, които надвишават краткосрочните му задължения, което показва, че ответникът е в стабилно финансово състояние и може да посреща текущите си задължения, като това икономическо състояние има траен характер. Ето защо съдът намира, че длъжникът не е изпаднал в състояние на обективна и трайна неплатежоспособност.

В обобщение на изложеното, настоящият съдебен състав намира, че по делото не е доказано наличието на поддържаното основание за откриване на производство по несъстоятелност, поради което подадената молба от "МЕК БАЛКАН" ЕООД следва да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана.

При този изход на делото и на основание чл.78, ал.3 ГПК молителят "МЕК БАЛКАН" ЕООД следва да бъде осъден да заплати в полза на ответника ЧПК "МИЛИН КАМЪК" направените по делото разноски за адвокатска защита в размер на 1 248 лв. Молителят е направил искане за намаляване на така договореното възнаграждение до минималния му размер. Настоящият съдебен състав намира, че договореното и изплатено възнаграждение на процесуалния представител на ответника не надвишава минималния размер по чл.7, ал.3 вр. ал.2, т.4 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, поради което не следва да бъде намаляван.

Водим от горното и на основание чл.631 ТЗ, Врачанският окръжен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ молбата на „МЕК БАЛКАН” ЕООД, ЕИК ***, със

седалище и адрес на управление: гр.***, с правно основание чл.625 ТЗ вр. чл.607а, ал.1 ТЗ вр. чл.608, ал.1, т.1 за откриване производство по несъстоятелност на ЧПК "МИЛИН КАМЪК", ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: с.***.

ОСЪЖДА „МЕК БАЛКАН” ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.***, **ДА ЗАПЛАТИ** на ЧПК "МИЛИН КАМЪК", ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: с.***, **сумата 1 248 лв.**, представляваща направени разноси за адвокатска защита пред настоящата съдебна инстанция.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд-София в 7-дневен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Враца: _____